

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE BLOEDSUIKERSPIEGEL BIJ KANKERLIJDERS NA GEBRUIK VAN GLYCOSE.

In dit *Tijdschrift* van 20 Januari deelde mejuffrouw B. LEVIE haar onderzoekingen mede over den bloedsuikerspiegel bij kankerlijders na gebruik van glycose. De beteekenis, welke aan deze onderzoekingen gehecht mag worden, hangt natuurlijk geheel af van de juistheid der bloedsuikerbepalingen. Nu treft het, dat de schrijfster bij 29 der 44 patiënten getallen vond boven 1.80 per duizend, waarvan bij 14 zelfs boven 2.00 per duizend, maar nooit glycosurie. Daar de normale drempelwaarde ongeveer bij 1.80 per duizend ligt, moet men aannemen, dat de drempelwaarde bij de onderzochte zieken dus verhoogd was. Het zou belangwekkend geweest zijn, als mej. LEVIE door de proeven te herhalen met een grootere hoeveelheid glycose (bijvoorbeeld 100 gr.) had kunnen bewijzen, dat inderdaad de drempelwaarde bij hare patiënten verhoogd is. Zoolang dit niet is geschied, missen mijns inziens de beschouwingen, welke de schrijfster over haar onderzoekingen houdt, de vaste basis, die daarvoor gewenscht is.

Amsterdam, 24 Januari 1934.

B. K. BOOM.

Bovenstaande opmerkingen van collega BOOM geven mij aanleiding nog even op mijn onderzoekingen terug te komen.

In de eerste plaats heb ik enkele keeren parallel aan het bloedsuikeronderzoek urine-onderzoek verricht en dan inderdaad geen glycosurie gevonden. De mogelijkheid bestaat dus, dat er onder de 29 bovengenoemde gevallen, enkele geweest zijn met een glycosurie na belasting met 50 gr. glycose. Ik heb echter, daar er ook onder de door mij genoemde auteurs sommige waren, die schreven nooit glycosurie gevonden te hebben, van zelf sprekend het bestaan van een verhoogde drempelwaarde aangenomen. We kennen immers deze verhoogde drempelwaarde ook bij lijders aan diabetes. De verhoogde drempelwaarde moge op zich zelf een 5de afwijking zijn, welke dan nog bewezen zou kunnen worden door een herhaald onderzoek en dan met 100 gr. glycose; de vier andere afwijkingen blijven echter bestaan; zij staan of vallen in ieder geval niet met het wel of niet aantoonen der verhoogde drempelwaarde, en de waarde van de beschouwingen, die ik er aan vast knoopte, dus evenmin.

Dat mijn bepalingen juist waren moge blijken uit de bij normale controlepersonen gevonden waarde.

B. LEVIE.

ONGEVALLLEN MET ELECTRISCHEN STROOM.

Naar aanleiding van het referaat van collega C. KNAPPER in het nummer van 3 Februari 1933 van dit *Tijdschrift* acht ik het noodig in verband met de behandeling van die ongevallen, te wijzen op de levensreddende werking van de *lumbaal-punctie* bij verschijnselen van ernstigen algemeenen aard, die bij elektrische ongevallen dikwijls door de toeneming van den hersendruk veroorzaakt worden. Men late dan geen tijd verloren gaan met dikwijls nuttelooze kunstmatige ademhaling. (Prof. STEPHAN JELLINEK, zie voor bijzonderheden hierover Afdelingsnieuws van Wageningen en omstreken, bldz. 3329 van het nummer van 15 Juli 1933 van dit *Tijdschrift*).

A. CIJFER.

CHRONISCHE APPENDICITIS BIJ KINDEREN.

Naar aanleiding van de voordracht van collega OIDTMAN (dit *Tijdschrift*, bldz. 476, 1934) wil ik het volgende opmerken: Bij kinderen is de chronische appendicitis een zeldzame aandoening. Een kind localiseert nu eenmaal zijn gevoelens van